

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115200811
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115200811.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v spore žalobcu: CASPER UNION s.r.o., so sídlom Olivova 948/6, 110 00 Praha 1, IČO: 24 830 801, zastúpený: Mgr. Martin Straka, advokát so sídlom Londýnská 674/55, 120 21 Praha 2, proti žalovaným: X/ A.P. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. M. X. XXX a X/ Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. M. X., o zaplatenie sumy 67 482,43 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 67.482,43 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, s úrokom vo výške 16,9% ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca CCRB a.s., so sídlom Olivova 948/6, 110 00 Praha, IČ: 247 23 576, sa žalobou podanou na Okresnom súde Trnava dňa 10.01.2015 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 67 482,43,- Kč s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 58 399,94,- Kč od 05.02.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58 399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými dňa 24. 11. 2009 Zmluvu o Rýchlej pôžičke Č.. XXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky pre osobné úvery Raiffeisenbank, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank, a.s. Žalovaným bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 60 000,- Kč. Žalovaní sa zaviazali úver zaplatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 1 138,- Kč splatných vždy k 18. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 18.12.2009 a posledná splátka mala byť splatná dňa 20.11.2019. Žalovaní poslednú riadnu splátku zaplatili v júni 2010. Žalovaní sa zaviazali platiť poplatky podľa Cenníku Raiffeisenbank, a.s. a poplatok za vedenie úveru vo výške 99,- Kč mesačne. Žalovaní riadne neuhradzovali mesačné splátky, čím došlo k porušeniu zmluvy a preto právny predchodca žalobcu dňa 04.02.2011 zosplatnil úver vo výške 67 482,43 Kč pozostávajúci z istiny 58 399,94 Kč, úrokov po splatnosti vo výške 6 014,19 Kč, úrokov z omeškania po splatnosti vo výške 877,22 Kč a poplatky vo výške 2 191,08 Kč. Uvedená pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/7 zo dňa 25.2.2011 postúpená pôvodným veriteľom na spoločnosť CCRB a.s. Žalobca k žalobe pripojil tieto listiny: návrh na uzatvorenie zmluvy zo dňa 16.11.2009, akceptácia návrhu na uzatvorenie zmluvy zo dňa 24.11.2009, obchodné podmienky pre osobné úvery, všeobecné obchodné podmienky, potvrdenie o čerpaní úveru zo dňa 01.03.2011, výpis pohybov na účte, vyhlásenia o okamžitej splatnosti zo dňa 07.02.2011 s doručenkami, zmluva o postúpení pohľadávok, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, výzva na zaplatenie záväzku s doručenkou, posledné výzvy pred podaním žaloby s doručenkou.

3.Okresný súd Trnava vydal dňa 12.03.2015 platobný rozkaz č. k. 10C/20/2015-42, ktorým uložil žalovaným zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 67.482,43 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58.399,94 CZK od 5.2.2011 do zaplatenia, s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 58.399,94 CZK od 5.2.2011 do zaplatenia.

4.Proti tomuto platobnému rozkazu podali dňa 09.04.2015 žalovaní odpor, v ktorom popreli dlh voči právnenému predchodcovi žalobcu a namietali, že od roku 2009 ich nikto nekontaktoval, na základe čoho bol platobný rozkaz zrušený.

5.Žalobca sa k odporu žalovaných vyjadril podaním doručeným súdu dňa 22.10.2015 tak, že poukázal predložené listiny, doručil kópie osobných dokladov žalovaných, a to kópie cestovných pasov žalovanej 2/ a kópiu občianskeho preukazu žalovaného 1/. Žalovaní zaplatili iba 7 mesačných splátok a žalobca od júna 2010 neevidoval žiadnu platbu, na základe čoho sa žalovaní dostali do omeškania.

6.Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s týmito listinami: návrh na uzatvorenie zmluvy zo dňa 16.11.2009, akceptácia návrhu na uzatvorenie zmluvy zo dňa 24.11.2009, obchodné podmienky pre osobné úvery, všeobecné obchodné podmienky, potvrdenie o čerpaní úveru zo dňa 01.03.2011, výpis pohybov na účte, vyhlásenia o okamžitej splatnosti zo dňa 07.02.2011 s doručenkami, zmluva o postúpení pohľadávok, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, výzva na zaplatenie záväzku s doručenkou, posledné výzvy pred podaním žaloby s doručenkou, kópie osobných dokladov, listiny vyžiadané súdom z Raiffesen bank a.s. na č.l. 102 až 117, o ktorých súd skonštatoval, že listiny týkajúce sa žalovaného záväzku sa zhodujú s tými, ktoré predložil žalovaný, súhlasy žalovaného 1/ a 2/ so spracovaním osobných údajov zo dňa 16.11.2009, žiadosť o poskytnutí informácií zo dňa 16.11.2009, ďalej výsluchom žalovaných 1/ a 2/ ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

7.Podľa návrhu na uzatvorenie zmluvy zo dňa 16.11.2012 žalovaní požiadali Raiffeisenbank a.s. o poskytnutie úveru vo výške 60 000,- Kč. Súčasťou zmluvy sú Všeobecnéobchodné podmienky Raiffeisenbank a.s.

8.Podľa článku III bod 20.1. Všeobecných obchodných podmienok právne vzťahy medzi klientom a bankou sa riadia právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak.

9.Podľa súhrnného výpisu pohybov na účte žalovaných títo zaplatili poslednú splátku dňa 29.06.2010.

10.Listom označeným ako „Prohlášení o okamžité splatnosti již vyčerpané částky úveru včetně úroku a dalších finančních závazku“ zo dňa 07.02.2011 pôvodný veriteľ oznámil žalovaným, že ich finančné záväzky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX boli vyhlásené za okamžite splatné. Žalovaní boli vyzvaní k okamžitej úhrade sumy 67 482,43 Kč.

11.Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky č. X/X zo dňa 25.2.2011 spolu s prílohou vyplýva, že medzi Raiffesenbank a.s. ako postupcom a pôvodným žalobcom CCRB a.s. ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným na pôvodného žalobcu.

12.Listom zo dňa 09.05.2011 (Posledná výzva pred podaním žaloby) boli žalovaní vyzvaní na zaplatenie záväzku vo výške 72 918,00 Kč.

13.Žalovaný 1/ sa na pojednávaní vyjadril tak, že nevedel, čo by k veci uviedol. Nevedel o úvere s Reiffeisen bank. O podpise na návrhu na uzavretie zmluvy o Rýchlej pôžičke zo dňa 16.11.2009 uviedol, že sa takto podpisuje, ale zakaždým sa podpisuje inak. Nevedel, či zaplatil splátky z tejto pôžičky. Ak nejakú pôžičku mal, strhávala si splátky banka. Z E. sa presťahoval do M. X.Š. v roku 2010. Odpor proti platobnému rozkazu písala manželka, posielali ho spoločne. Odpor čítal, vedel, čo je obsahom odporu, ale nevedeli, čo je to CASPER UNION, že ide o inú spoločnosť, nevedel o akú. Splátky si sťahovala banka. Keď sa sťahoval, pýtal sa banky, či je všetko v poriadku, bolo mu povedané, že má všetko vybavené. Nevedel, či mal zmluvný vzťah s Reiffesein bank. V ČR mal jeden účet, nevedel v akej banke, názvy sa stále menia. Na otázku, či si dal niekedy odfoťiť OP, uviedol, že preukaz musel odovzdať, ako sa sťahoval preč. OP odovzdal policajtom, potvrdenie o tom nemá. Na otázku, či preukaz odovzdal dňa 28.6.2010, uviedol, že nevie, vtedy sa sťahoval. Banke neoznámil zmenu trvalého bydliska.

14. Žalovaná 2/ sa na pojednávaní vyjadrila tak, nerozumela tomu, keď jej chodili obsielky zo súdu, že najskôr to bolo 60.000,- teraz je to 150.000,-, po Vianociach to môže byť 300.000,-, takto zdierajú ľudí. Bude to riešiť inak. Manžel bol v banke, všetko si vyplatil predtým, ako sa sťahovali. O podpise na návrhu na uzavretie zmluvy o Rýchlej pôžičke zo dňa 16.11.2009 uviedla, že dá sa napodobniť všetko, raz sa podpisuje tak, inokedy má zatočené „a“ a podpisuje sa inak. Postúpenie pohľadávky ako „odkúpenie“ jej mohlo byť vysvetlené skôr. Už to má štvrtý človek, súkromná osoba.

15. Podľa ustanovenia článku 1 odsek 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a vykonaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č. 44/2001“), toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.

16. Podľa ustanovenia článku 2 odsek 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

17. Podľa čl. 16 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

18. Žalovaní majú bydlisko na území Slovenskej republiky, preto v súlade s vyššie citovaným ustanovením článku 2 nariadenia Rady je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci.

19. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19. júna 1980 zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

20. V zmysle čl. III. bod 20.1. Všeobecných obchodných podmienok Raiffeisenbank a.s. sa strany dohodli, že právne vzťahy vzniknuté medzi klientom a bankou sa spravujú Právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak. Podľa čl. 19. bod 8. Obchodných podmienok pre osobné úvery, ak nie je medzi bankou a klientom dohodnuté inak, všetky zmluvné vzťahy sa riadia právnym poriadkom Českej republiky.

21. Vzhľadom na to, že medzi zmluvnými stranami došlo k voľbe rozhodného práva v rámci obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, súd na zistený skutkový stav aplikoval právne predpisy platné v Českej republike.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník (ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na žiadosť dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté vrátenú peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 498 druhá veta OBZ ak sa strany nedohodnú inak, je dlžník povinný vrátiť peňažné prostriedky v mene, v ktorej boli poskytnuté, a v tej istej mene platiť úroky.

24. Podľa § 499 OBZ ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dohodnúť odplatu.

25. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dohodnutej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú stanovené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v dobe uzavretia zmluvy. Ak strany dohodnú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky vo výške najviac prípustnej. V pochybnostiach sa má za to, že dohodnutá výška úrokov sa týka ročného obdobia.

26. Podľa § 503 ods. 1 až 3 OBZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak je lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov dlhšia než jeden

rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, kedy má byť vrátený zostatok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak majú byť vyplatené finančné prostriedky vrátené v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou stanovenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť iba za obdobie od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

27.Podľa § 506 OBZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky dlhšej ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokom. Odstúpenie veriteľa od zmluvy nemá vplyv na zabezpečenie záväzkov tejto zmluvy.

28.Podľa § 273 ods. 1 OBZ časť obsahu zmluvy je možné určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

29.Podľa § 52 ods. 1 až 3 zák. č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákoníka v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpne zmluvy, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, ak sú zmluvné strany na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

30.Podľa § 55 ods. 1 až 3 OZ zmluvné dohody spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu poskytuje zákon, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv podľa § 56 sú neplatné. V pochybnostiach o význame spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

31.Podľa § 517 ods. 1 až 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže dôjsť k odstúpeniu veriteľa za týchto podmienok týkajúcich sa jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

32.Podľa § 1 nariadenia vlády č. 142/1994 Sb. ktorým sa stanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka, výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzbe stanovenej Českou národnou bankou za posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 7 percentuálnych bodov.

33.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. V prejednávanom spore ide o uplatnenie nárokov zo spotrebiteľského právneho vzťahu, založeného Zmluvou o Rýchlej pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 24.11.2009 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovanými. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodníka zákoníku. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupujú fyzické osoby - spotrebiteľia, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Obchodníka zákoníku a Občianskeho zákoníku účinných v Českej republike. Súd po preskúmaní listinných dôkazov dospel k záveru, že zmluva bola uzavretá platne pričom obsahuje podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodníka zákoníku v znení v čase uzavretia zmluvy.

34.Súd mal za preukázané, že na základe zmluvy poskytol pôvodný veriteľ žalovanej úver výške 60 000,- Kč. Ďalej bolo preukázané, že žalovaní svoju povinnosť riadne plniť dlh nesplnili a to ani na základe výziev im adresovaných a z toho dôvodu pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, ktorá nastala ku dňu 04.02.2011. Žalovaní v konaní namietali, či vôbec došlo k uzavretiu úverovej zmluvy alebo k postúpeniu pohľadávky, súd si preto vyžiadal podklady od pôvodného veriteľa, ktoré potvrdili autenticitu namietaného zmluvného vzťahu a dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný, preto zaviazal žalovaných na jeho zaplatenie a to spoločne a nerozdielne ako solidárnych dlžníkov, keďže o úver požiadali spoločne, spolu s úrokom vo výške 16,9% ročne zo sumy

58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplataenia, keď úrok 16,9% ročne nevybočuje z rámca obvyklých úrokov za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

35. Je nepochybné, že žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplataenia, keďže takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníku v spojení s nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Okamžitá splatnosť vyčerpanej sumy úveru s príslušenstvom bola vyhlásená ku dňu 04.02.2011 a preto od 05.02.2011 sa žalovaní dostali do omeškania a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na zákonné úroky z omeškania.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne oprávnenosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Trnava, vo dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní predsúdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).